

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Folia reliqua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

critiani volunt, quod in tres partes divisum est, visendo inter utrasque partes intervallo, scribique de
trion tenui, & thron aspirata, atq; etiam thriambon, quin & *Sein* dicunt hujusmodi folia collige-
re, & in aliquem usum parare.

SEPTENTRIO. CAP. XXXV.

*Thron in
Serapidu
Ostridug
sacru.*

PARabatur autem Thron religiose admodum Serapidis Osiridisq; sacris, gestamen scilicet folio-
um, quod capiti superponeretur gestandis hydris aut calathis commodum, eratq; illi suum etiam
significatum: siquidem & Regem, & Septentrionalera regionem, polum quippe Arcticum, perin-
tortille gestamen hujusmodi intelligebant. Regem, quia polus cœlorum omnium rotatum regere
videtur: & circulus ille foliaceus in gerulicapite orbiculum Arcticum exseribit, ab axis illius quippe
oculis est similitudine.

GENITALE. CAP. XXXVI.

QUinetiam præter motum, cujus primarias partes illi tribuebant, ferum etiam omnium semina in-
de demitti plerique veterum magno ex argumento arbitrati sunt: inde enim a thion esse prin-
cipium, quæ Mathematici veteres lacissime disseruerunt: quocirca Thron cum & humoris redun-
dantiam, ob viridis crassiq; folii viriditatem, & motum omnium, ob convolvibilem texturam signifi-
caret, pari quadam natura cum genitalem æstimabatur, atq; ejus esse simulacrum videbatur, uberrate
scilicet humoris & motu ad prociendam genituræ principia convenientibus. Sed hæc in Serapidis ca-
latholocupletius.

DELECTATIO. CAP. XXXVII.

*Cur Ada-
mus se sui
foliis vela-
vit, & E-
vam.*

HUjus generis fuisse prædicant Adami pomum, præter ipsius Dei præceptum nimis expetitur:
id enim delectationem & voluptatem, quæ sensu percipitur, significasse plerique Theologorum
docuerunt. Nihil enim mentem nostram è tranquilla Paradisi statione facillime exturbat, quam nimia
voluptatum consecratio. Is tamen suæ prævaricationis amaritudine exacerbatus, fici foliis semet ve-
lare pudoremq; obtegere properavit. Ficum enim fuisse tradit Irenæus. Tertullianus autem ea re
super ait: quod in novo corpore indebitum adhuc pudori erat protegere festinans, ficulnis foliis
interim circumdat. Ad hoc addit Irenæus, non alterius arboris aut herbæ, quæ mollior tactu esset,
ad indicandum penitentiam duritiem atque cruciatum, propter scabritiem scilicet & asperitatem, qua
folium hujusmodi præditum est. Et quia cingulum id, & sibi & uxori suæ circumligavit, nonnulli re-
ponunt, ut petulantem carnis impetum retundere se polliceretur, id veluti continentiam frænum ad-
hibuisse: quoniam scilicet stolam eam, quam habuerat à Spiritu sanctitatis, amiserat, eo
tegmento, quod nullam prorsus delectationem afferre posset, sed morderet potius ac pungere,
uteretur.

FOLIA RELIQUA. CAP. XXXVIII.

*Hierem. 4
9. Aenel. 6*

*Cur ficus
causa fue-
rit exi-
nis Carthae
genitibus
Plut. in vi-
ta Caton.*

Folia vero reliqua Divinis in literis pro ipsa, ut ita dicamus, legis litera hieroglyphicè accipiun-
tur: quia quemadmodum arborum fructus foliis velatur ac tegitur, ita sub legis litera spiritus
occultatur. Idcirco nos, ait Hesychius, literæ folium aperimus, ut qui latet interius fructus spiritus
inveniamus, de quo Hierem *Si vindemiatores ingressi fuissent in te, saltem reliquissent racemum tuum.*
Et Virgilianus Aeneas apud Sybillam, cum ambages & verborum involuera cupiat evitare, & rerum
eventa aperte sibi declarari comprecetur, quod folia omnia conturbarent, id unum orat: *Folium tan-
tum ne nomina manda.* Sedenim quantum pertinet ad voluptatem, de qua satis, cum hoc ipsum ar-
gumentum sequeremur, in Serpentis commentario disputatum. Illud hæc potius memorabo, ficum
non eorantum rerum primordio humano generi calamitatem & assiduos labores attulisse, verum
annis volventibus in causa fuisse, cur potentissima opulentissimaq; regna duo ad internecionem usq;
corruerint, Carthaginis Imperium, & Romana potentia. Carthago quidem, quia ficum ex hortis
suis decerpit: velocissima festinatione tertio post die Romæ representavit: doluitque Cato, & in
Senatu

A Senatu conquestus est, hostes non triduo magis procul Roma proprias habere sedes. Romana vero potentia ac universam Italiae robur à Transalpinis gentibus sese nobis totiens superfundentibus, ea de causa quassari constringique cepta, quod, ut Plin. inquit, Hellico quidam Helverius, qui Romae ob fabrilem artem aliquam diu commoratus fuerat, in Galliam remeans ficum siccam, & uvam, oleique & vini præmissa secum tulit, quorum usu delicato suavique concitati feroces populi, ad hanc usque diem assiduis non calamitatibus affligere numquam desistit: quamvis natura ipsa Alpibus, & tam inexuperabili munimento Italiae procul Gallias atq; Germanias coercuerit: quorum feritas si quando gravis Italiae fuit, nullo certe unquam tempore calamitosior extitit, quam quinto jam & vigesimo ab hinc anno, quibus universa Italia caedibus, rapinis, incendiisque desolata pervastatur, hinc Germanis, hinc Hispanis extremum ejus excidium assidue meditarentibus.

ALIMONIA. CAP. XXXIX.

Sed ut quærelæ cessant, adeo ficum alimentis idoneam esse compertum est, ut eam Cereris donum dicitur pro; alimoniam symbolo suscepit. Quantum enim ficus humanae prodest alimoniam, vel eo manifestum esse potest, quod athletas ficis ficibus pascere moris fuerit, ut auctor Plinius: experimento enim comprobatum est, eo cibo frequentius sumpto, corpora & vires mirum in modum adjuvari. Quod vero Attica eo fructuum genere magnam est nobilitatem assecuta, Paulanus ait, Cererem primum in ea regione ficum Phytalo cuidam hospitalitatis præmium donasse, ejusque rei monumentum extare his versibus celebratum:

Hic quondam hospitii Phytalus suscepit honore
Legiferam Cererem, quæ molli cortice pomam
Prima dedit, dixere sacram mortalia ficum
Ora, genus Phytali decus hinc in sine secuti est.

nimirum
Phytalo ho-
stii grati-
am referat
Paulanus
in Atticis.

ADULATORIBUS DEDITUS. CAP. XL.

Dixit enim hominem adulatoribus deditum Thebanus Cætes per ficum arborem in prærupta asperaque rupe fatam describat: quippe quo sit hominibus difficilis accessus. Ejus vero fructus à cæcis & milvis tantum decerpitur, ita horum opus ad impurissimum & adulatoribus depasci. Idem de reliquis etiam arboribus quotquot fructiferae essent, Diogenes dicere solebat.

D. Laert. in
ejus vita.

DULCEDO VERITATIS. CAP. XLI.

ET Mercurius sibi ficum vendicavit, cui undevigesimo primi mensis die Egyptii sacra faciebant melle & ficu, quæ sacra eo clamore proferebantur, ut quod hieroglyphice in eis titaret exponentes, id eundem clamarent, quod dulcem esse veritatem significat.

Ficus sacra
Mercurio, a

CYRENENSIVM PIETAS IN SATURNVM. CAP. XLII.

Statua vero pleraque ficis coronata, Cyrenensium religionem indicabant, quia & Saturnus decus in agricultura suum meruit, quem agri colendi auctorem, & institutionis putationisq; & stercoreationis repertorem memorant, neque minore quam Cererem honore honestandum existimabant. Hinc Cyrenenses cum rem divinam faciebant ficis recentibus coronari consueverunt, quod & alimonia in eis, & gustus suavitatis egregie vigerent. Hæ sunt, honoratissime Princeps, arbores illæ ad ingenium tuam naturam accommodatæ, quas de sumpsi ex hortis meis ductilibus, limoq; Nilotico in arcas ingesto, necum quaqua iter est eire vectro. Neque vero folia his arboribus ulla unquam decidunt tempestate: licet bitque perinde tibi, si plantis his delectari ceperis, eas hoc terreno pactas in Britannias usque tuis asportare: quæ mundi pars, cum olea, vite, & ficu careat, illas aspiciant non modo suo tempore frondescentes, sed toto etiam anno, folio nunquam deceduo, perpetuo virides admirentur. Sedenim, ut serio loquar, eas tu si pertractabis earumque vim diligenter inspexeris, cordi ita insitas, tuo comperies, id nihil tui similis esse, etsi modestissimus es, confiteri necesse habeat. Nam boni quicquid in Divisilla significant, ea omnia tuæ congruunt pietati.

Hinc à sa-
turno.
Macrobis
l. 1. c. 10.